

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné věci žalobce: **Občanské sdružení Rýchory**, se sídlem Kolín, Havlíčkova 234, zast. Mgr. Jakubem Uhrem, advokátem se sídlem Praha 10, U Hranic 3221/16, proti žalovanému: **Městský úřad Žacléř**, se sídlem Žacléř, Rýchorské náměstí 181, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti, t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e .**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení v částce 13.342,- Kč do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Jakuba Uhra.**
- III. **Žalobci se po právní moci tohoto usnesení v r a c í část soudního poplatku, a to ve výši 1.000,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou na ochranu proti nečinnosti ze dne 6. 11. 2013 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, neboť se na něho obrátil se žádostí o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), konkrétně požádal o zaslání informací souvisejících s řízením o přeložení cesty – komunikace původně vedené po pozemcích parc. č. 148/5 a dále pak po parc. č. 148/4, nyní vedené po parc. č. 148/5 a po parc. č. 138, vše v kat. úz. Rýchory₁ a jeho žádost nebyla do dne podání žaloby řádně vyřízena.

Ze správního spisu žalovaného a příloh předložených žalobcem krajský soud zjistil, že žalobce podal u žalovaného dne 12. 8. 2013 shora zmíněnou žádost. V zákonem stanovené 15denní lhůtě pro vyřízení žádosti žalovaný nijak nereagoval, proto žalobce podal u žalovaného stížnost na postup při vyřizování žádosti ve smyslu ustanovení § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona. Tato stížnost ze dne 10. 9. 2013 došla žalovanému dne 13. 9. 2013. Ani na tuto stížnost žalovaný nijak

nereagoval, ani ji nepostoupil spolu se správním spisem nadřízenému orgánu. Dne 17. 10. 2013 podal žalobce u žalovaného žádost o předání stížnosti nadřízenému orgánu a dne 29. 10. 2013 podal žádost přímo u nadřízeného orgánu, tzn. u Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, o uplatnění § 80 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tj. aby vzhledem k nečinnosti žalovaného věc převzal a informaci poskytl sám.

Dne 6. 11. 2013 došla zdejšímu krajskému soudu žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Žalovaný následně dne 15. 11. 2013 vyhověl žádosti žalobce a požadovanou informaci mu poskytl. Ta byla žalobci doručena dne 19. 11. 2013. Ze správního spisu je rovněž zřejmé, že Krajský úřad Královéhradeckého kraje vydal dne 3. 12. 2013 rozhodnutí čj. STI-13/VZ/2013, ve kterém mimo jiné vytkl žalovanému, že jako povinný subjekt nepostupoval v předmětné věci souladu s informačním zákonem a nedodržel při vyřizování žádosti žalobce a posléze ani stížnosti zákonem stanovené lhůty.

Dne 20. 12. 2013 vzal žalobce žalobu zpět s odůvodněním, že žalovaný ve věci požadovanou informaci poskytl. Protože tak ale učinil až po podání žaloby, domáhal se zároveň náhrady nákladů řízení, jež mu s podáním žaloby vznikly.

Nutno konstatovat, že žalobce se u soudu domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného důvodně, když ten požadovanou informaci poskytl až dne 15. 11. 2013.

Krajský soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen “s. ř. s.”) řízení zastavil, neboť žalobce je oprávněn vzít žalobu zpět, dokud o ní soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). O požadavku žalobce na náhradu nákladů řízení uvažil krajský soud následovně.

Způsob stanovení náhrady nákladů řízení při zastavení řízení upravuje ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle něho nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel (žalobce) podaný návrh (žalobu) zpět pro pozdější chování odpůrce (žalovaného) nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Podle věty první uvedeného ustanovení tedy platí zásada, že při zastavení řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Z ní jsou však ve větě druhé stanoveny výjimky spojené s chováním žalovaného nebo uspokojením žalobce.

V projednávané věci vzal žalobce žalobu na ochranu proti nečinnosti zpět v souvislosti s chováním žalovaného, který ve věci poskytl požadovanou informaci právě až po podání žaloby, a to v době, kdy mu pro to marně uběhla informačním zákonem stanovená lhůta (§ 14, resp. 15 cit. zákona). Vzhledem k tomu přiznal krajský soud žalobci právo na náhradu nákladů řízení, jež mu v souvislosti s podáním žaloby vznikly.

Krajský soud proto přiznal žalobci náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě té části zaplaceného soudního poplatku, která se nevrací, tj. 1.000,- Kč, a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem za 3 úkony v požadované částce po 3.100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a zpětvzetí žaloby) včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Protože advokát doložil, že je plátcem daně

z přidané hodnoty, byla odměna za zastupování zvýšena o DPH, tj. o 2.142,- Kč. Takto vyčíslené náklady je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť jde o advokáta (§ 64 s. ř. s. a § 149 odst. 1 o. s. ř.).

Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000,- Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Podmínky citovaného ustanovení byly splněny, ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč se proto žalobci vrací 1.000,- Kč.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 21. srpna 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu